

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 lipca 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił T. M. przeliczenia emerytury z uwzględnieniem okresu pracy w Przędzalni (...) w Ł. jako okresu pracy w warunkach szczególnych z uwagi na brak dowodów pracy w takim charakterze. Nadto Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył, że rekompensata przysługuje ubezpieczonym urodzonym po 31 grudnia 1948 r., którzy przed 1 stycznia 1999 r. wykonywali prace w szczególnych warunkach przez okres co najmniej 15 lat.

/decyzja w aktach ZUS/

W dniu 20 lipca 2021 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie T. M. od ww. decyzji w którym wniosła o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach za okres od 1 września 1982 r. do 29 kwietnia 1988 r. tj. pracy w Przędzalni (...) w Ł..

/odwołanie k.3 – 5/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniosł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.9 – 9 odwrót/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni T. M. urodziła się (...)

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 10 grudnia 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał T. M. emeryturę w kwocie zaliczkowej od 1 grudnia 2020 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Jednocześnie organ rentowy wskazał, że wypłata emerytury podlegała zawieszeniu z uwagi na okoliczność kontynuowania zatrudnienia przez T. M..

/decyzja k.6 – 7 odwrót akt ZUS/

Decyzją z dnia 7 stycznia 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ponownie ustalił, w stosunku do T. M., wysokość i podjął wypłatę emerytury od 1 grudnia 2020 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

/decyzja k.11 – 13 akt ZUS/

W dniu 20 stycznia 2021 r. do organu rentowego wpłynął wniosek T. M. o ponowne obliczenie emerytury z uwzględnieniem rekompensaty za pracę w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

/wniosek k.14 akt ZUS/

Decyzją z dnia 4 lutego 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił T. M. prawa do emerytury z uwzględnieniem rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze. W treści decyzji wskazano, że na dzień 31 grudnia 2008 r. T. M. nie udowodniła 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

/decyzja w aktach ZUS/

W dniu 10 lutego 2021 r. do organu rentowego wpłynął wniosek T. M. o ponowne obliczenie emerytury z uwzględnieniem rekompensaty za pracę w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

/wniosek w aktach ZUS/

Decyzją z dnia 12 marca 2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przeliczył T. M. emeryturę od dnia 1 grudnia 2020 r. tj. od miesiąca , od którego podjęto wypłatę emerytury , **z uwzględnieniem rekompensaty za pracę w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze**. Jednocześnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych anulował decyzję z dnia 4 lutego 2021 r. o odmowie przyznania rekompensaty z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

/decyzja w aktach ZUS/

W dniu 24 czerwca 2021 r. do organu rentowego wpłynął wniosek T. M. o ponowne obliczenie kwoty rekompensaty z uwzględnieniem okresu zatrudnienia w Przędzalni (...) w Ł. w okresie od 1 września 1982 r. do 29 kwietnia 1988 r.

/wniosek w aktach ZUS/

Po rozpatrzeniu powyższego wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wydał zaskarżoną decyzję.

/decyzja w aktach ZUS/

T. M. legitymuje się stażem pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 15 lat – zatrudnienie w (...) (...) od 1 lipca 1977 r. do 30 listopada 1979 r. oraz zatrudnienie w Instytucie (...) od 21 września 1995 r. do 31 grudnia 2008 r. (z wyłączeniem okresów urlopu bezpłatnego , urlopu wychowawczego i zasiłków chorobowych). Wskazane okresy zostały uwzględnione przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych przy wyliczeniu należnej wnioskodawczyni rekompensaty.

/okoliczność bezsporna/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie ww. dowodów z dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie należy podnieść, że w niniejszym postępowaniu Sąd rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ kpc, zgodnie z którym Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, między innymi w sytuacji, gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy.

W rozpoznawanej sprawie strony nie wnosiły o rozpoznanie sprawy na rozprawie, a złożone dotychczas pisma procesowe i brak wniosków dowodowych, po pouczeniu o możliwości ich zgłaszania dawały podstawę do przyjęcia, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W przypadku, gdy głosy stron miałyby się ograniczyć tylko do powtórzenia argumentacji zawartej w pismach procesowych, to wyznaczanie rozprawy tylko w tym celu nie wydaje się uzasadnione./tak wyrok SA w Gdańsku z dnia 26.06.2018, III AUa 1815/17/. Sprawa nie miała charakteru wielowątkowego, wymagającego wyjaśnienia twierdzeń stron oraz odniesienia się do złożonych wniosków dowodowych. Sprawa w świetle stanowisk stron i zebranych dokumentów nie budziła żadnych wątpliwości./por. wyrok SA w Warszawie z dnia 26.04.2018, VI ACa 1694/17/

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 1924, ze zm.), rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat. Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 2).

Rekompensata, w rozumieniu przepisu art. 2 pkt 5 ustawy o emeryturach pomostowych, stanowi odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabeą prawa do emerytury pomostowej. Rekompensata przyznawana jest w formie dodatku do kapitału początkowego, o którym mowa w przepisach art. 173 i art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (art. 23 ust. 2 ustawy o emeryturach pomostowych).

Zgodnie z przepisem art. 22 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, rekompensatę stanowi równowartość kwoty obliczonej według wzoru:

$$R = 64,32 * K * X$$

gdzie:

R - oznacza kwotę rekompensaty,

K - oznacza kwotę obliczoną według zasad określonych w przepisach art. 174 ustawy o emeryturach i rentach z FUS ,

X - oznacza współczynnik obliczony według wzoru określonego w ust. 2

Współczynnik X określający, jaka część wymogów do wcześniejszej emerytury została spełniona do dnia 31 grudnia 2008 roku, oblicza się według następującego wzoru (art. 22 ust. 2 pkt 1 ustawy o emeryturach pomostowych) – w przypadku kobiet:

gdzie:

So - oznacza okresy składkowe i nieskładkowe w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS, osiągnięte przed dniem 1 stycznia 2009 roku

Sw - oznacza okres wykonywania przed dniem 1 stycznia 2009 roku pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Ws - oznacza obniżony wiek emerytalny w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W - oznacza wiek ubezpieczonego w dniu 31 grudnia 2008 roku w pełnych latach zaokrąglonych w górę.

Jak stanowi przepis art. 22 ust. 3, jeżeli wartość któregośkolwiek z ułamków, o których mowa w ust. 2, przekroczy 1, przyjmuje się, że wartość ta wynosi 1.

Zważywszy na okoliczność, że wartość Sw (lata pracy ubezpieczonej w warunkach szczególnych) wynosi 15 lat , podzielenie tej wartości przez 15 (zgodnie z powyższym wzorem) daje wynik 1. Biorąc nadto pod uwagę, że wartość Sw znajduje się w liczniku ułamka, to jakiegokolwiek zwiększenie tej wartości poprzez doliczenie dodatkowych lat pracy w warunkach szczególnych również spowoduje, że wartość ułamka przekroczy 1. Okres zatrudnienia w warunkach szczególnych ponad wymóg ustawowy, to jest 15 lat, w żaden sposób nie wpływa zatem na wysokość należnej rekompensaty, a w dalszej kolejności – świadczenia emerytalnego. Ustawodawca wymaga jedynie, by ubezpieczony legitymował się okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych wynoszącym przynajmniej 15 lat , a tak jest w przypadku wnioskodawczyni. Zatem zbędnym było rozważanie, czy we wskazanym okresie przez wnioskodawczynię wykonywała ona także pracę w warunkach szczególnych. Dlatego też Sąd nie kontynuował postępowania dowodowego, albowiem przeprowadzenie dowodów było nieistotne dla rozstrzygnięcia.

Reasumując, wysokość należnej ubezpieczonej rekompensaty mogłaby ulec zmianie jedynie w przypadku ewentualnego doliczenia okresów składkowych i nieskładkowych , co oznacza ,że ***samo zwiększenie okresów pracy w warunkach szczególnych nie wpłynie w żaden sposób na wysokość należnego wnioskodawczyni świadczenia.***

Mając na uwadze poczynione wyżej rozważania, Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. , oddalił odwołanie.
z/odpis uzasad. dor.wn-czyni (pouczenie o apelacji przy dor. odpisu wyroku)